

for i den foreliggende Sag nøiest og nærmest at stemme med Retfærdigheden. Jeg behøver vistnok ikke at gjøre opmærksom paa, at de af mig stillede Vædringsforslag ikke i mindste Maade have til Følge, at Domstolene skulde være forhindrede i at tilkjende saa høit Straf, som Lovforslaget i det Hele hjemler, saa snart de maatte finde Anledning dertil. Det er kun med Hensyn til saadanne mindre Tilfælde, hvis Betydning og forskjel- lige Forekomst man endnu, efter hvad der forekommer mig, paa ingen Maade kan overse eller maaste neppe tænke sig, i hvilken Form de kunne komme, at jeg mener, at Domstolene burde have det saadant Spillerum, at de i hver Sag maatte kunne dømme, som de anse for retfærdigt baade med Hensyn til Straffen og med Hensyn til de øvrige Følger af Forseelsen. Dertil skal jeg indskrænke mig.

Bossen: Jeg begjærede kun Ordet for at udtale mig kortelig om de af det ærede Medlem stillede Vædringsforslag paa Sp. 442 nederst. Jeg skal ikke komme ind paa det almindelige Principsspørgsmaal, Spørgsmaalet om Anvendelsen af Formuestraf i Almindelighed, men kun bemærke, at det er anerkjendt, at Formuestraf i og for sig ikke kan kaldes nogen demokratisk Straf, saa det undrer mig noget at se dette Forslag opstillet fra det ærede Medlem, endstjøndt det ganske vist er i Overensstemmelse med den gjældende Straffelovs Bestemmelser. Men overfor det her foreliggende Spørgsmaal forekommer det mig i hvert Fald, at man ikke kan sige Andet, end at her er det paa sin Plads at udelade Bødestrafpen, thi det er jo ikke Niemedet med disse Straffebestemmelser at tjene som Korrektion; det er ikke Straffens forbedrende Virkning, det her gjælder om, men dens affrækkende Virkning. Det er ikke Meningen, at man just skulde vente, at en saadan Straf skulde komme til Anvendelse, men det forekommer mig, at man maa være villig til at tiltræde saadanne Straffe, hvis væsentlige Niemed maa være at affrække fra, at et saadant Tilfælde kan komme til at foreligge, hvor der er Anvendelse for Straffen, thi det er jo pientlykt, at en Overtrædelse af dette Forbud i virkelig farefulde Tilfælde vil kunne have Følger i meget stort Omfang. Jeg er derfor ikke i Stand til at kunne tilraade Vedtagelsen af det ærede Medlems Forslag under Nr. 1, og det samme vil vel til Dels gjælde om Forslaget under Nr. 2, stjøndt det ganske vist har mindre Vægt. Det forekommer mig, at der ved dette Forslag aabner sig en saadan Udgang for mulig Villkaarlighed fra Administrationens Side, som det ikke kan ligge i vor Hensigt at bringe til Stede, og det forekommer mig ogsaa, at det er i Overensstemmelse med den noget drakoniske Straffebestemmelse, som Lovforslaget omhandler, at der i Slutningen af § 2 fastsættes absolut Konfiskation. Medens

jeg altsaa bestemt vil tilraade at stemme mod Forslaget under Nr. 1, er det i Nr. 2 af mindre Vægt, men jeg ser heller ikke, at der er tilstrækkelig Grund til at vedtage det. Det ærede Medlem, der har stillet Forslaget om at indskrænke Lovens Gylbighed til 1ste Januar 1880, har endnu ikke motiveret dette sit Vædringsforslag, men jeg skal paa Forhaand udtale, at jeg er fuldstændig enig med den ærede Forslagsstiller i Hensigtsmæssigheden af at indskrænke Loven til dette Tidrum, da det kan ventes at faae praktisk Betydning, og for saa vidt dette Tidrum skulde mod Forventning ønskes udstrakt videre, skaar det altid i Lovgivningsmagtens Hænder at kunne udvide det udover 1ste Januar 1880. — Jeg skal derfor tillade mig at tilraade Vedtagelsen af Vædringsforslaget.

Berg: Efter hvad der er forefaldet ved Sagens første Behandling, har jeg ikke troet det nødvendigt at motivere det Vædringsforslag, jeg har tilladt mig at stille. Jeg udtalte jo igaar de Grunde, der bevægede mig til at stille det, og den høitærede Justitsminister billigede Tanken, saa Forslaget er altsaa stillet efter den Forhandling, der har fundet Sted og i Overensstemmelse med den høitærede Ministers Udtalelser den Gang. Jeg skal henvisse dertil og ikke inklade mig videre paa Spørgsmaalet, som jeg ikke tror fra nogen Side vil møde Indvending. — Heller ikke jeg er i Stand til at tiltræde de af det ærede Medlem fra Næstved (Seth) stillede Vædringsforslag. Jeg kan godt forstaa den Betragtning, der har ledet det ærede Medlem til at stille disse Forslag, og mulig kunde de under en anden Redaktion have sigtet stærkere paa de enkelte Tilfælde af Ubillighed, som det ærede Medlem nævner. Det forekommer mig, at saaledes som det første Forslag er redigeret, uden at der er sat nogen Bestemmelse om Bødernes Størrelse, kan det blive en meget vilkaarlig Bestemmelse for Domstolene. Det forekommer mig, at Domstolene ville efter denne Redaktion kunne gaa meget høit i Bøder for smaa Forseelser og omvendt; men jeg tror — saaledes som det ærede Medlem vistnok ogsaa antydede — at Tanken i alt Fald maatte nærmere udvikles gennem en anden Redaktion. Jeg er af den Mening, at de Straffebestemmelser, vi gennemgaaende have, hvorefter en rig Mand kan slippe med en lille Stilling, der ingen Betydning har for ham, for en Forseelse, som en Anden maa bøde med Kroppen for, ere, som det er sagt, udemokratiske og i Virkeligheden uretfærdige; thi at en Millioner slipper med et Par Hundrede Kroner, har ikke den fjerneste Betydning for ham, men 8 Dages Fængsel for en Arbeidsmand, der maa suspendere hele sin Kapital i 8 Dage, har overordentlig stor Betydning, saa at den hele Tankegang ikke blot er udemokratisk, men bliver i sit Princip uretfærdig. Med Hensyn til